

నరకమయ నర్తకిస్తన

మన సుబ్బారావు మహా మొహమాటస్థుడని మీకు తెల్పుగా. అందుకే... పాపం... ఆఫీసులో అందరూ తననే

అదేపనిగా వాడుకుంటారు. ఎవరేం చెప్పినా కాదనకుండా వినేస్తాడు. ఎవరేం అడిగినా లేదనకుండా ఇచ్చేస్తాడు. లోలోపల గొణుక్కుంటాడు. విసుక్కుంటాడు. తిట్టుకుంటాడు కూడా... అనుకోండి.

'ఎవర్ని?' అనా మీ ప్రశ్న? భలే వారండీ... ఆ మాత్రం తెల్పుకోపోతే ఎలా..? ఆఫీసులో ఆంతర్యంలో తనని తాను తిట్టుకుంటాడు. ఇంట్లో ఇల్లాలిముందు వీళ్ళందర్నీ కలేసి తిట్టేస్తాడు. ఉతికేస్తాడు.

అబ్బ... 'దేనితో?' అని అడక్కండి... హోరెత్తించేసే డిటర్జెంట్ సబ్బులూ, పాడులూ ఈ రోజు సవాలక్ష వచ్చాయి కదండీ మార్కెట్లోకి! రోజుకొకటి లేక అన్నీ కలేసి వాడుకుంటాడు!

అన్నట్టు 'ఇల్లాలిముందు' అనుకున్నాం కదూ... 'ఇంతకీ ఆ ఇల్లాల్ని గురించి చెప్పనే లేదు' అనకండి చెప్పేస్తున్నా...

'సీతామహాలక్ష్మి' లాంటి ఆ ఇల్లాలు... పాపం... మన సుబ్బారావు నవ్వితే నవ్వుతుంది... తిడితే తిడుతుంది. ఏడిస్తే ఏడుస్తుంది. మనసా, వాచా కర్మకూ ప్రతి ధ్వనిస్తుందే కానీ... మరోమాట అనదు.

అంటే సుబ్బారావు బాధపడిపోడా? దానికూడా... మళ్ళీ తనే ప్రతిధ్వనించాలి కదా! కానీ... ఎప్పుడైనా విశ్వరూపం... అదేనండీ... నిజరూపం చూపించిందో... ఇక... మన సుబ్బారావు పని... హళ్ళికి హళ్ళి.

"సీతా" అదే "సతీ...నీవే తప్ప ఇహా: పరం బెరుంగన్

రావే... తల్లీ... కావవే... ప్రేమతోన్ మన్నింపవే భద్రాత్యకా...

ఇచ్చుకొనవే పొందంబిలన్" అంటూ కాళ్ళబేరానికి ఆట్ వేటికొగా

వచ్చేస్తాడనుకోండి... ఆ విషయంలో మీకే సందింయంబూ ఇసుమంతయూ అక్కర్లే దుస్సుండీ! ఇక... పిల్లల సంగతంటారా... అబ్బో... మన సుబ్బారావుకి పిల్లలంటే మహాప్రాణం! ప్రాణమేమిటి ప్రాణాధికం

అనుకోండి. ఆ... పిల్లల్ని ప్రేమించకుండా ఎవరుంటారైండి' అని మీరు కోర చూపులు చూడనక్కర్లేదు.

పురుష పుంగవులంతా పిల్లల్ని తెగ ప్రేమించేస్తారని మీరంటే ససేమిరా నేనాపుకొను గాక ఒప్పుకోను.

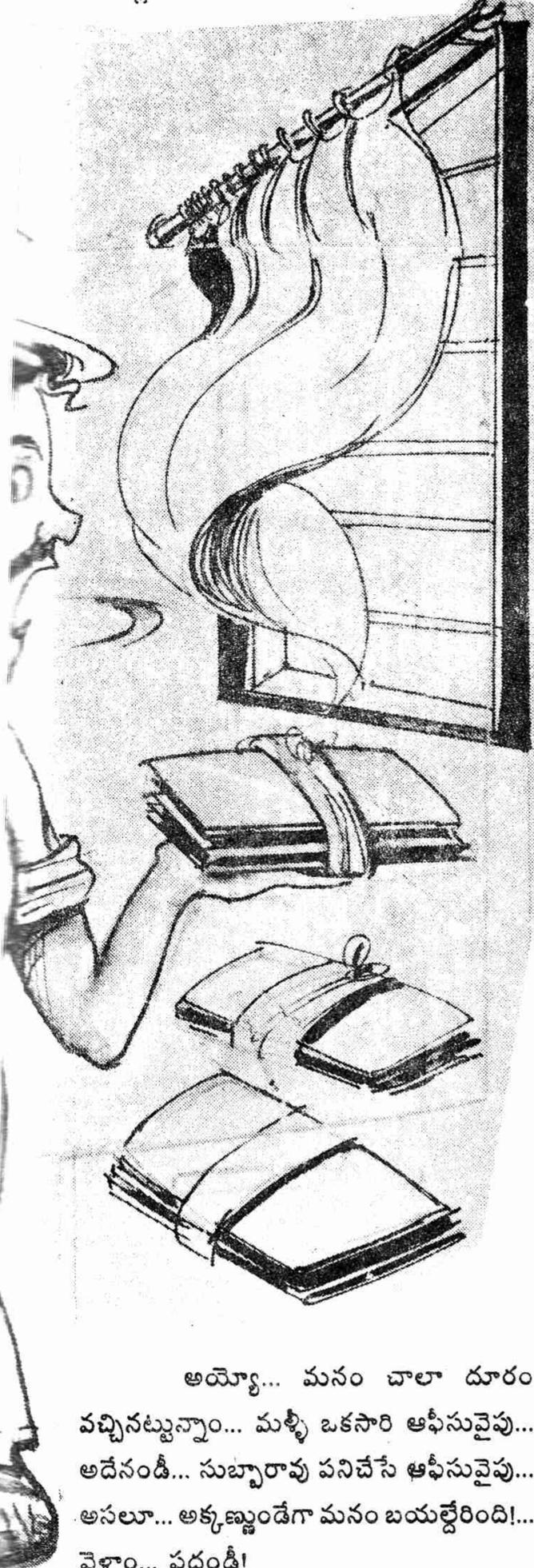
సరే. మనకెందుకీ కీచులాటగానీ... మన సుబ్బారావు సంగతి కొద్దాం... ఇతగాడు తన పిల్లల్నే కాదండీ... వీధిలో ఏ పిల్లడైనా ఎదురయ్యాడనుకోండి... వాడు మురిగ్గా ఉన్నా, "ముక్కు ఎంతందంగా కారుతోందీ!" అని కవిత్వం చెప్పి, వాణ్ణి ముద్దాడి, మంచీ, చెడ్డలు విచారించి, ఒక చాక్లెట్టువాడి నోట్లకూరిగానీ వదలడు.

ర్యూగ్లీ కె.వి. కుమారి

'చాక్లెట్లు ఎప్పుడూ ఉంటాయా?' అనేగా మీ ప్రశ్న?! ఔను... మన సుబ్బడికి చాక్లెట్లంటే చాలా ఇష్టం కదా అందుకే ఎప్పుడూ స్టాకుంటుంది. తన పిల్లాడి వేలికో, కాలికో దెబ్బ తగిలితే ఇక ఆ తండ్రి కాళ్ళు చేతులూ వణుకుతూ సతమతమైపోతాయి.

వాళ్ళకు ఏ జ్వరమో, జలుబో చేసిందనుకోండి ఇక మన హీరో బాధతో ఎలవిల్లాడిపోతాడు... మెలికలు తిరిగిపోతాడు!

మనం... ఎక్కడ ఆగిపోయాం?... ఆ... ఆ... అద్దీ... మన సుబ్బారావుని అందరూ ఎడాపెడా వాడుకోవడం గురించి కదూ!

మనవాడిలో ఓగొప్ప విశేషగుణం ఉందండోయ్. ఏమిటి... మీరు చెప్తారా? భలేవారే... మీరే చెప్పగలిగితే నాకెందుకు కంఠశోష.. సారీ... కలం ఘోష!

మనవాడిలోని విశేషం... అదే... మీరు చెప్పలేనిదీ... నాకు మాత్రమే తెలిసింది ఏవిటంటే... ఇతగాడు మీతో మాట్లాడేడనుకోండి. ఈ విశాలచరాచర ప్రపంచంలో మీరు తప్ప ఆవులే లేరన్నట్టు మాట్లాడతాడు!

మీరు అర్థంతుగా మీ హృదయాన్ని, మనస్సునూ ఆత్మనూ, ఇంకా ఏమైనా ఉంటే వాటన్నింటినీ అతని దగ్గర పారేసుకుంటారు.

అందువల్ల ఆ ఆఫీసులో అడా మగా ఆఫీసరూ, అబెండరూ... ఒకరే 'విషి' ప్రతి ఒక్కరూ సుబ్బారావు తననే ప్రేమిస్తున్నాడనుకుంటారు. తన కోసమే జీవిస్తున్నాడనుకుంటారు!

పాపం... అమాయక ప్రజ!... అనుకోనివ్వండి... జీవికి... అదో తప్పి కదా.

ఇల్లా ఉండగా... తీం ధరికిట ధరికిట ధరికిటధా.... ఒకానొకరోజు ఆ ఆఫీసులోకి సుబ్బలక్ష్మి అనే నామధేయంబు ధరించిన ఓ సుందరి ప్రవేశించింది.

'ఆ రోజు... ఏదో పనిమీద' అనుకొంటున్నారా... కాదండీ బాబూ... పర్మనెంటుగా సెట్టప్పవడానికి ఉద్యోగంలో జాయినైంది.

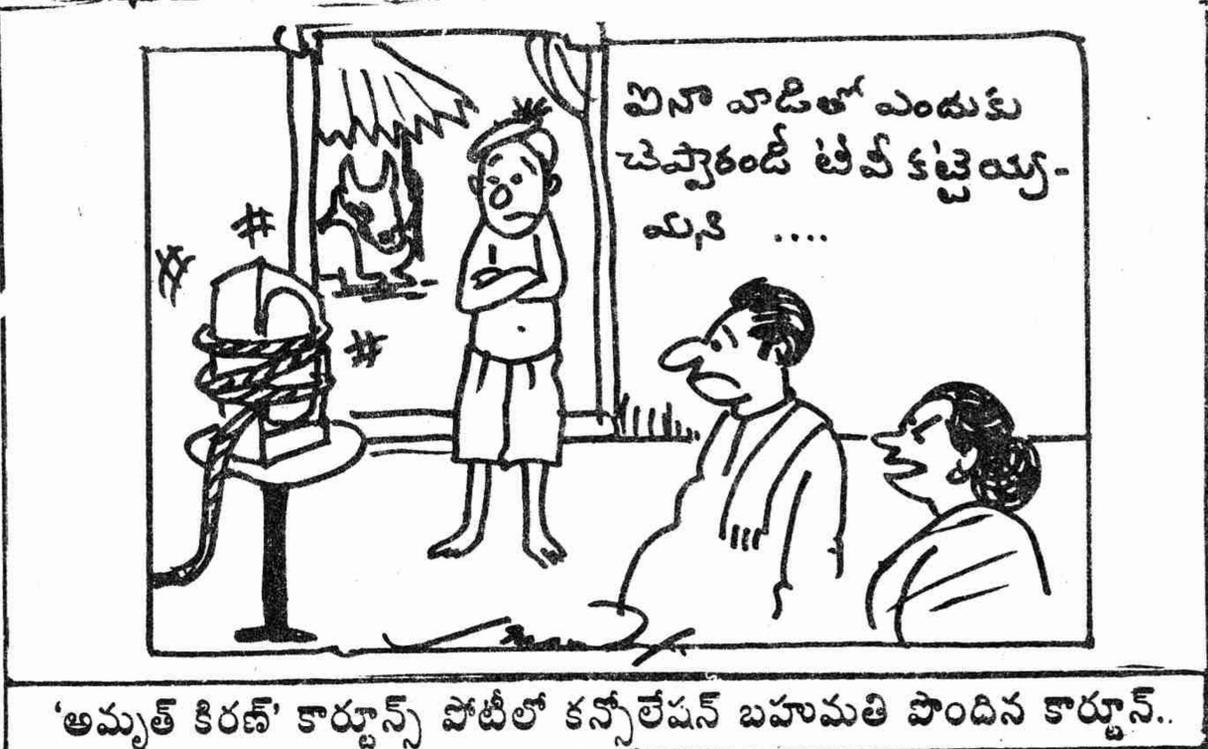
సుందరిని చూసిన సుబ్బా... అదే సుబ్బలక్ష్మిని చూసిన సుబ్బారావు మహాముచ్చట పడిపోయాడు!

"మగవాడంటే ఇల్లా ఉండాలి" అని అనుకున్నాడు. 'అనుకున్న వెంటనే నాలిక్కరుచుకున్నాడు' అని మీరనుకుంటే... అది మీరు చేయవలసిన పని (అదేనండీ బాబూ... నాలిక్కరుచుకోవడం)! మరి... లేకపోతే ఏమిటి? మనవాడు బ్రహ్మదేవుణ్ణి తల్చుకున్నాడు. ముందు జాలిపడ్డాడు. తర్వాత తిట్టడం మొదలెట్టాడు.

"ఏవయ్యా... మిస్టర్ బ్రహ్మ... భలేగా సృష్టి చేస్తున్నావని మహా బ్రహ్మానందంలో ఉబ్బి తబ్బిబ్బయిపోతున్నావుగానీ... ఇదే విషి... అసలు నీకేమైనా బుర్ర... అందులో మెదడూ అనబడే పదార్థం ఉన్నాయా... అంష్? ఆ పిల్లని... అదే... ఆ సుబ్బలక్ష్మిని చక్కగా అందంగా ఆడపిల్లను చేసి, నిండా మగ లక్షణాలు పెడతావా... ఇటునన్నేవో... వారానికి మూడుసార్లు గిక్కోవలసిన గడ్డం, మీసాలూ పెట్టి అచ్చు ఆడలక్షణాలతో నింపుతావా? ఇది న్యాయమే నషయ్యా... నీకు?"

అని నిలేద్దా వనుకున్నాడు మిస్టర్ బ్రహ్మాని... కాని పాపం... మనవాడి కోరిక తీరలేదు!

ఈ నృప్తికార్యంలో మునిగి తలమునకలై 2000 సంవత్సరానికి భారతదేశ జనాభాను 100 కోట్లకు దాటించేయ్యాలనే దృఢ సంకల్పంలో బ్రహ్మ మహా బిజీగా ఉండేసరికి మనవాడికి ఒక్క క్షణం కూడా ఆ బ్రహ్మ ఇంటర్వ్యూ దొరకలేదు. ఇక చేసేదేమీ లేక యధార్థాన్ని స్వీకరించేందుకే సిద్ధపడ్డాడు.

'అమృత్ కిరణ్' కార్టూన్స్ పోటీలో కన్నోలేషన్ బహుమతి పొందిన కార్టూన్.

“ఇంతకీ... మనవాడు ముచ్చటపడి బ్రహ్మను నిలెయ్యాల్సిన లక్షణాలు ఆ అమ్మాయిలో ఏవున్నాయి...?” అని కదూ మీ దీర్ఘ ప్రశ్న! ఆగండి... అంత తొందరైతే ఎలా?...

పాపం... ఐవిఎస్ రాసి కలెక్టర్ రవ్యాల్సిన పిల్ల ‘పెళ్ళి... పిల్లలు’ అనే లంపటంలో పడిపోయి, ఈ చిన్న ఉద్యోగంలో చిక్కుకు పోయింది గానీ... ఆ అమ్మాయి గనకే కలెక్టరైతేనా... ఈ విశాలభారతంలో ఓ రాష్ట్రం... లేకుంటే కనీసం కొన్ని జిల్లాలైనా శుభ్రంగా బాగుపడిపోయేవి అనేదాంట్లో మాత్రం ఏమాత్రం సందేహం ఉండనక్కర్లేదు.

వ్వు.. మన బతుకులికి అంతదృష్టం కూడానా? అందుకే సుబ్బలక్ష్మి సుబ్బారావు ఆఫీసులోనే సెటిలైపోవాల్సి వచ్చింది.

సుబ్బలక్ష్మి ప్రస్తుతం పనిచేస్తున్న సదరు ఆఫీసులో ‘రూల్ ప్రకారం తనపని తాను చక్కా చేసేస్తుంది.

‘అందరూ చేసేది ‘రూల్ ప్రకారమే’ నని మీరు కన్నెర్ర చేయక్కర్లేదు.

ఎందుకంటే... తనకిందవాళ్ళూ, తోటివాళ్ళూ, పైవాళ్ళూ సైతం “నేను సైతం అవినీతి పిశాచికి అండగానే నిల్చి ఉంటా” నంటూ రూల్స్ నింటినీ మూటకట్టి, ఊరి పాలిమేర్లవతల పారేసి, పాతిపెట్టేసినా తానేమీ జంకక, వాటినే తవ్వి తెచ్చి ప్రాణం పోసింది.

‘రాజీ పడడం, తప్పుల్ని ఒప్పులుగా ఊహించుకుని, ప్రచారం చేసుకుని ‘హం

మహాన్ అంటూ గొప్పలకు పోవడం ఆ పిల్లకు సరినవ్వదు.

“టు. ఎర్ర ఈజ్ హ్యూమన్ గనుక ఎప్పుడైనా పొరపాటు చేస్తే... వెంటనే ఆఫీసరు దగ్గరకెళ్లి తప్పు చేసాను సార్... క్షమించండి... లేక క్షమించండి” అని నిక్కచ్చిగా చెప్పేసేది!

ఈ పిల్ల ఈ ముక్కు సూటి స్వభావం జనాలకెవ్వరికీ వచ్చలేదు. ఎందుకంటే అందరూ కుట్రలు పన్ని ఒకళ్ళకోకళ్ళు గోతులు తీసేవాళ్ళే కదా!

పాపం... ఎవరూ ఏమీ చేయలేక తిట్టుకుంటూ, చాడీలు చెప్పుకుంటూ, లేనిపోనివి కల్పించుకుంటూ కాలక్షేపం చేసేసేవారు.

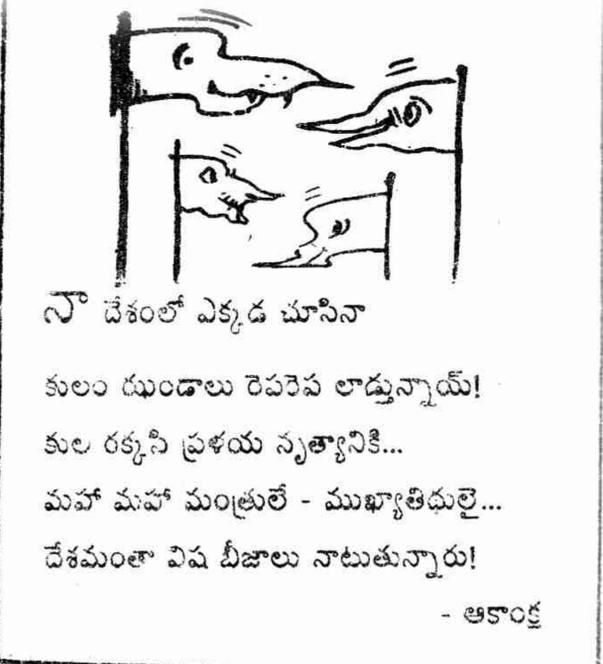
ఎవరికైనా అన్యాయం జరిగిందంటే అక్కడ సుబ్బలక్ష్మి ప్రత్యక్షమయ్యేది! ఆడపిల్లల్ని ఎవరైనా అల్లరి చేసారంటే చాలు... దానికి కారకులైన వార్ని అక్కడికక్కడే దులిపిపారేసేది.

అయినప్పటికీ... ఆ ఏడిపించబడ్డ వాళ్ళ అంతరాంతరాల్లో సుబ్బలక్ష్మిపట్ల మచ్చుకైనా అభిమానం ఉండేదికాదు... అసూయే ఉండేది!

ఏమిటీ... ఈసంగతి మీకూ తెల్లు నంటారా? అయితే ఇప్పుడు సెంట్ పర్సెంట్ కరెక్టు మీరు.

‘మనకు లేనిది ఎదుటివారిలో ఉంటే, ఆ ఖాళీని అసూయతో నింపాలి’ అనే సిద్ధాంతాన్ని సృష్టించుకున్న జనాలు తు.చ. తప్పకుండా ఆ సిద్ధాంతాన్ని ఫాలో అయిపోతారు.

సుబ్బలక్ష్మిలోని ఈ ధీరత్వం, నిజాయితీ, పట్టుదల... అన్నీ.. మన సుబ్రావుని

ఆకట్టుకున్నాయ్. ఆ అమ్మాయితో నెమ్మదిగా స్నేహం చెయ్యాలనుకున్నాడు.

తనేమైనా అడిగితే బాగుండు... ఇచ్చేద్దావనుకున్నాడు... ‘అది ప్రాణమైనా సరే వెనుకాడకూడదు’ అనుకున్నాడు.

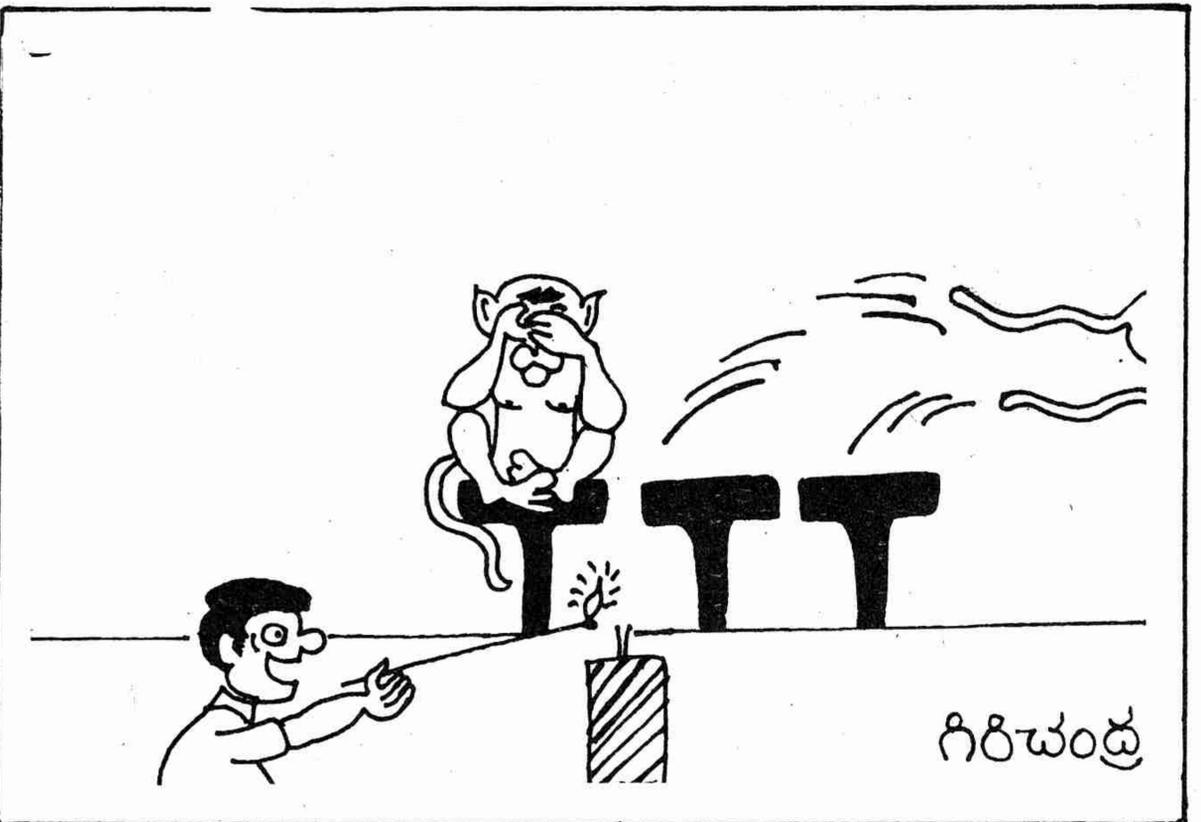
కానీ... మన సుబ్బలక్ష్మికి సుబ్బారావు ప్రాణాలతో అక్కరపడలా. అందరినీ ప్రేమించే స్తున్నట్టుండే సుబ్బారావు, సుబ్బలక్ష్మి పట్ల ఉన్న ప్రత్యేకాభిమానాన్ని ఎలా చూపించాలో తెలియక తికమక పడసాగాడు.

కాలం గడుస్తూండగా ఓ రోజున... ఓ శుభముహూర్తాన... ఓ కొత్త స్కూటరు మీద ఆఫీసుకు వచ్చాడు మన సుబ్రావు. తాను స్కూటరు కొనుక్కున్నందుకు అందరి నోళ్ళూ తీపి చేయించాడు. ఆ తీపి ప్రభావమో ఏమో... సుబ్బలక్ష్మి బుర్రలో ఓ ఆలోచన తళుక్కున మెరిసింది.

ఇంట్లో వనంతా చక్కబెట్టుకొని, టైమ్ కురాని బస్సులకోసం పడిగాపులు పడి, పరుగులెత్తి, క్రిక్కిరిసిన ఆ బస్సుల్లో పడరానిపాట్లుపడి ‘చీ... వెధవ బ్రతుకు’ అని రోజుకు వెయ్యిన్నూట పదహారు సార్లు తిట్టుకునే సుబ్బలక్ష్మి ఏమైనా సరే స్కూటరు కొనుక్కోవల్సిందే’ అని నిర్ణయించుకుని... ఆరోజే ఆఫీసులో లోనుకోసం అపై చేసింది.

బండి వచ్చేటప్పటికి డ్రైవింగ్ నేర్చుకోవాలి’ అనుకొంది. చిన్నప్పుడో సైకిలు తొక్కిన అనుభవముందిగా!

ఆమాటే సుబ్బారావుతో ఆంది. సుబ్బారావు మహాదానంద పడిపోయాడు. ‘అహో... ఏమి నా భాగ్యంబు!’ అనుకోని

చంద్రుణ్ణి చూసినకెరటంలా ఉప్పొంగిపోయాడు. కాని ఆ వెంటనే తన ఇల్లాలు, ఆఫీసు జనం గుర్తుకు రాగానే పిల్లని చూసిన ఎలకలాగా గడగడా, గజగజా వణికిపోయాడు.

కానీ... ఇదేమీ పైకి కన్పించ నీయకుండా...

“ఒకసారి... మా ఇంటికి రాకూడదూ మీరు... మా ఆవిణ్ణి పరిచయం చేస్తా... ఇప్పి ష్టా... (అంటే అలా ఏడవలేని నవ్వాకటి నవ్వాడన్నమాట) ఎందుకంటే... ఆ స్కూటరుంది చూసారూ... అదీ... ఇప్పి ష్టా (మళ్ళీ అదే నవ్వు) మా ఆవిడపేర తీసాను... తనతో ఒక్క మాటచెప్పే...” సనుగుతూ విషయం తెల్పేశాడు.

“ఓ... తప్పకుండా... మీ శ్రమతని కూడా చూచినట్టుంటుంది. సాయంత్రం వస్తానైంది” ఉత్సాహంగా అంది సుబ్బలక్ష్మి.

“హాత్స్యి! ఈవిడ ఇంటకొస్తే... మా ఆవిడ...? బాబోయ్.. ఎందుకైనా మంచిది... ముందు ఆవిణ్ణి కాకా పట్టుకుంటేగానీ... ఈ గండం మంచి గట్టెక్కలను’ అనుకుంటూ రయమని ఇంటికి బయల్దేరాడు లంచవర్లో.

పనిలో పనిగా స్కూటరు మీచే కలల్లో తేలిపోసాగాడు.

సుబ్బలక్ష్మికి స్కూటరు డ్రైవింగ్ నేర్చుతున్నట్టు ఆమె బేలెన్స్ నిలుపుకోలేక తనమీద వడిపోతున్నట్టు, కాస్సేపటికి తానూబేలెన్స్ కోల్పోయి స్కూటరు అటువైపు పడిపోగా, ఇటువైపు తామిద్దరూ ఒకరిమీద ఒకరు పడిపోయినట్టు ఉన్నట్టుండి ఉరుములూ మెరుపులతో పెద్దవర్షం కురిసినట్టు (వచ్చిన ప్రతీ చెత్త సినిమా చూసిన బుద్ధి కదూ) ఏవేవో ఊహించేసుకుని, మహా సంబరపడిపోతూ, ఈల వేసుకుంటూ ఇంటికి వచ్చాడు.

తలుపు తీసిన ఇల్లాల్ని అమాంతం వాటేసుకున్నాడు. మోమంతా ముద్దులతో ముంచెత్తాడు. చెదరిన ముంగురులను పెదవులతోనే సవరించాడు.

తన బాహువుల్లో పొదుపుకొని (ఏ వుందీ బెడ్రూం వరకూ నడిపించుంటాడు అనుకుంటున్నారా... కాదు... కాదు...) ఎత్తుకువెళ్ళాడు.

ఇవన్నీ అప్పుడప్పుడూ అలవాటేగనక... ఆ ఇల్లాలు... పాపం.. గాభరాపడలేదు. అతని

శిలాన్నేమాత్రం శంకించలేదు. మనవాడు జాగ్రత్తగా రంగం సిద్ధంచేసి, సుబ్బలక్ష్మి కోరికను మెల్లగా చెప్పాడు.

“హత్తెరి... నువ్వసలు మనిషివేనా? బుద్ధుందా? పెళ్ళాం, పిల్లలున్న సంగతి గుర్తుందా? ‘శుభమా’ అని కొనుక్కున్న కొత్త స్కూటరు మీద పరాయి ఆడదామైక్కించి, తిప్పుదావను కొంటున్నావా? నీ కనలు సిగ్గుందా అంన్న? పైగా వచ్చి నాతోనే చెప్తావా? ఆ పిల్లనే నా దగ్గరకు రమ్మంటావా? ఎంతదైర్యం? నీ వెధవ్వేషాలు నా దగ్గర సాగుతాయను కున్నావా?”

అని కల్లు తాగిన కోతిలా నిప్పులు తొక్కింది ఆ ఇల్లాలు అనుకుంటున్నారా? హ ప్తా హ్తా హ్తా హ్తా (ఇది నా నవ్వులేండి. ఎందుకంటే ఇలా అనుకున్నారు గనుక మీరు పప్పులో కాలేసి... ఛ ఛ... అరటి తొక్కమీద కాలేసారు గనుక నేను నవ్వుకొంటున్నాను.)

జరిగిందేమిటంటే ఆ ఇల్లాలు మహా సంబరపడిపోయింది.

“సుబ్బలక్ష్మితో పాటు నేనూ నేర్చు కొంటానండి డ్రైవింగూ... సాయంత్రం తప్ప కుండా తీసుకురండి. ఇక్కడే మన పెరట్లోనే నేర్చుకుంటాం మేమిద్దరం” అని తొందరపెట్టి పతిదేవున్ని ఆఫీసుకు పంపింది.

‘అన్నం పెట్టకుండానేనా’ అని మీకా ఆకలి చూపెందుకు? ఓ ముద్దన్నర ఎక్కువే తిని, సుష్టుగా త్రన్చి వెళ్ళాడు. సుబ్బ ‘ఉరఫ్ సుబ్రావ్!’

మోడలింగ్

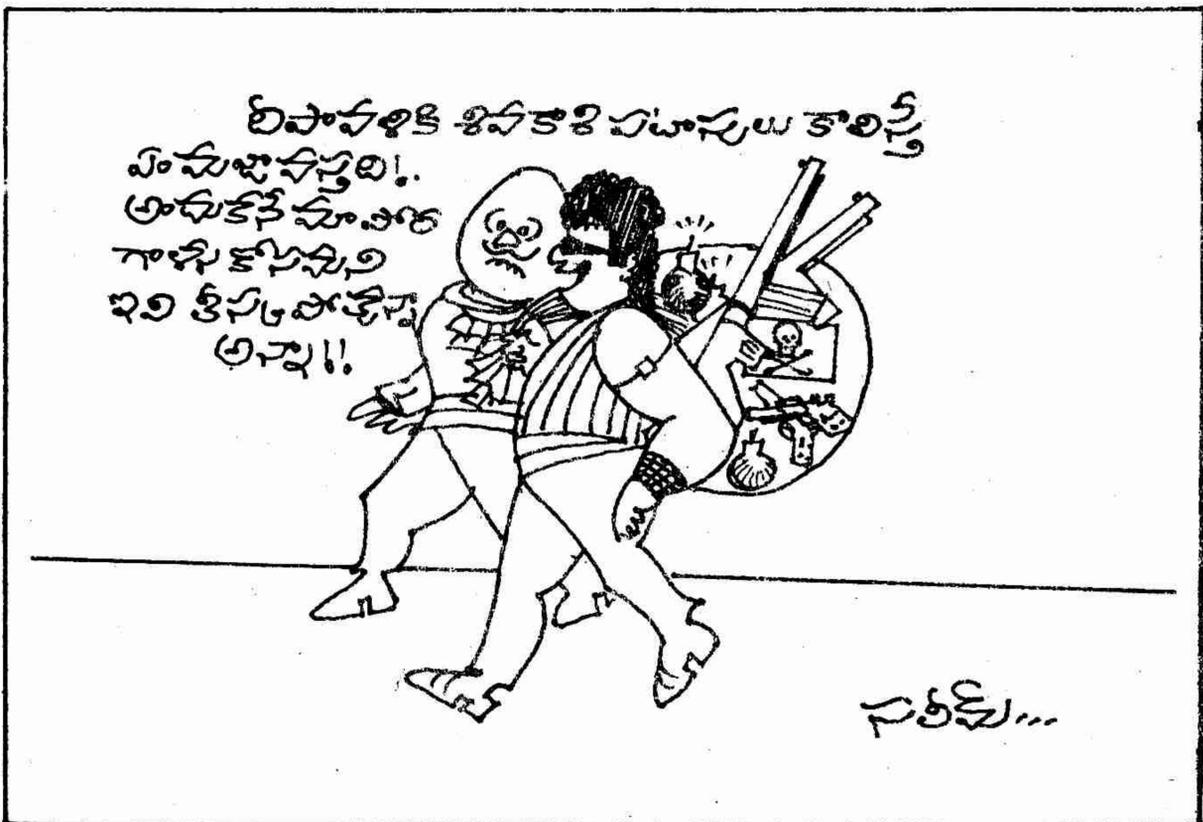
శ్రీ దేవి లాంటి అగ్రశ్రేణి హీరోయిన్ నుంచి సోమీ అలీలాంటి వర్తమాన తారల వరకు చాలామంది ‘యాడ్స్’ లో నటిస్తున్నారు. ఇప్పుడెప్పుడు బిజీ అవుతున్న బాబు (ఫరా చెల్లెలు) కూడా ‘టాటా లీ’ యాడ్ తో మోడలింగ్ మొదలెడుతోంది.

ఇంతకు ముందు ‘టాటా లీ’ కి అనూ అగర్వాల్ మోడల్. ఆ యాడ్ బాగా పాపులర్ అయింది. మరి ‘టాటా’కి ఎంత కలిసేవస్తుందో?

- మౌర్య

సాయంత్రం, ముందు సుబ్రావు స్కూటరు, వెనుక సుబ్బలక్ష్మి రిక్తా ఆఫీసునుంచి ప్రయాణమై సుబ్బారావు ఇంటి ముందు ఆగాయి. సతీ సమేతుడై సుబ్బలక్ష్మికి ఆహ్వానం పలికి, సాదరంగా లోనికి తీసుకు వెళ్ళాడు.

ఇంకొచ్చింది

② 'నరకమయి నర్తకినన', కృష్ణకు

“మీ గురించి మావారు చెప్పారు. ఈ రోజు మీరు
మా ఇంటిని పావనం చేయండం మా అదృష్టం...” రుమాన్ కె.వి. కుమారి

ఆండాళ్ళ మాటలకు సుబ్బలక్ష్మి నవ్వి “మీరు పెద్ద పెద్ద మాటలేవేవో
అంటున్నారు. నా అవసరం కొద్దీ మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్తున్నానని...”

అమె మాటల్ని మధ్యలోనే కట్ చేసి “భలేవారే... మీ పుణ్యమా అని ఎంచక్కా నేనూ నేర్చుకుంటాను స్కూటరు. పెద్ద ట్రాఫిక్ మధ్యలోనుంచి ఆడాళ్ళు స్కూటరు డ్రైవ్ చేసుకుంటూ తీవిగా వెళ్తుంటే నాకు భలే ముచ్చటగా ఉంటుందండీ. గుర్రాలెక్కి కత్తిని ఝుళిపించి యుద్ధం చేసిన వారికి వారసులం మనం... ఈ మాత్రం స్కూటరు నడపలేమే మిటండీ” అంది పొగలు కక్కే టీ కప్పుని సాసర్లోపెట్టి అందిస్తూ...

ఆండాళ్ళు నాటి వీరనారీమణులను గుర్తు చేస్తుంటే, సుబ్బలక్ష్మికి ఒళ్ళు పులకించింది.

చైతన్యానికి ప్రతీక స్త్రీ! ఈ మగవాళ్ళు పిరికితనం వల్లే ఆడవాళ్ళను బంధించి, బానిసలుగా చేసారుగానీ లేకపోతే ప్రపంచం పది శతాబ్దాల క్రితమే అభివృద్ధి చెంది ఉండేది అనుకుంది.

“ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు. టీ చల్లారి పోతోంది కానివ్వండి... మనం పెరట్లోకి వెళ్దాం. ఏవండోయ్... శ్రీవారూ... ఇక ఆ పేపర్లక్కడ పడేసి బయల్దేరండి... పాతాలు మొదలు పెట్టడానికి”

ఆండాళ్ళు తొందరకు మనస్సులోనే ముచ్చటపడింది సుబ్బలక్ష్మి. ముగ్గురూ పెరట్లోకి నడిచారు.

“అబ్బ... మీ గార్డెన్ చాలా బాగుందండీ... ఎంత పెద్ద గులాబీలు... ఎన్ని రకాల చామంతులో... మంచి బేస్ట్” మెచ్చుకుంది సుబ్బలక్ష్మి.

“ఇదేనండీ... నాకు కాలక్షేపం... పదండి ఇంకోసారి ఈ మొక్కల మధ్య తిరుగుదురుగానీ... ఇవ్వాళ మాత్రం డ్రైవింగ్ వచ్చేయ్యాల్సిందే...” ఆ వైపున ఉన్న షటిల్ కోర్టులోకి దారి తీస్తూ ఆండాళ్ళంటూంటే...

“ముందు పార్కుల పేర్లు తెల్పు కుందామండీ... బ్రేకులూ, క్లచ్ లూ, గేర్లు...” వంతపాడింది సుబ్బలక్ష్మి.

“ఆ... ఇక మొదలెట్టండి మీ పాతాలు” హుకుం జారీ చేసింది ఆండాళ్ళు.

సుబ్బారావు గొంతు సవరించు కున్నాడు. కాలరు సరిచేసుకున్నాడు. ఇన్నాళ్ళకు తనకు లభించిన గురువు పదవికి ఉప్పొంగి

ఫ్లాష్ అంట హిట్

పోయాడు. ఈ రోజు తనకు లభించిన ఆచార్యత్వం సామాన్యమైందా...?

బుడతలకీ చిడతలకీ అఆలు, ఏ బీసీలూ నేర్పడం కాదే... ఆరితేరిన నారీమణులకు స్కూటరు డ్రైవింగ్ నేర్పించడం!

సుబ్రావ్ కి ఎగిరి గంతులేయాలని పిస్తోంది... చెట్టులెక్కాలని పిస్తోంది... ఈత కొట్టాలని పిస్తోంది... ఎదురుగా ఉన్న ఈ ఆడాళ్ళిద్దర్నీ అమాంతం...

హమ్మో తన ఆలోచన లన్నీ ఆండాళ్ళుకు తెలిసిపోతున్నాయేమో... మింగేసే టట్టు చూస్తోందనిపిస్తోంది.

ఆండాళ్ళు కన్నెర్ర చేసిందో... ఇక తన బతుకు... “భ... బతుకేమిటి... నా తలకాయ... ఇంక బతుకుంటుందేమిటి... భస్మం... బూడిద... బూడిదైపోనూ... చీపురుతో ఊడ్చేసి... వీధిలో పోసేయదూ”

“అదేమిటండీ సుబ్బారావుగారూ... చీపురూ... బూడిదా...”

“ఇదివరకు నిద్రలో కలవరించేవారు... ఇప్పుడు మెళకువలోనే... ఏవండీ హల్లో... శ్రీవారూ”

“ఆ...ఆ... బండేసుకుని వెళ్ళిపోతారా”

“ఏడ్చినట్టుంది... ఇంకా పాతాలు మొదలెట్టనే లేదూ... ఇంకానయం. నన్నెక్కించు కెళ్తారా? అనలేదు”

“ఓ... సారీ... రండి... ఇవి హేండిల్స్... ఇక్కడ బ్రేకులుంటాయి. ఇదిగో

మమతా కులకర్ణి తను నటిస్తున్న సినిమాలు విడుదలయ్యే ముందు తన కారు డ్రయివర్ తో సరదాగా పందాలు కాస్తుందిట.

అయితే అమె యీ పందాల్లో ఖచ్చితంగా ఓడిపోతుందిట. అమె గనక ఫ్లాష్ అవుతుందంటే ఆ సినిమా హిట్ అవడం, హిట్ అంటే ఫ్లాష్ కావడం జరుగుతుంది.

తిరంగా, క్రాంతివీర్ రెండూ ఫ్లాష్ అవుతాయని పందెంకట్టి సినిమాలు హిట్ కావడంతో భారీ మొత్తంలో డ్రయివర్ కి సొమ్ము ఇచ్చుకోవాల్సి వచ్చిందిట. అలాగే మాధురి నటించిన ‘అంజామ్’ హిట్ అవుతుందని మమతా అందిట, కానీ ఆ సినిమా ఫ్లాష్!

-మౌర్య.

ఇలా పట్టుకుని కంట్రోల్ చేస్తూవాలి. మీరిద్దరూ సైకిలు తొక్కినవాళ్ళేగనుక బేలెన్స్ చేయడం ఈజీనే...” మొదటి అధ్యాయం పూర్తిచేసినట్టు ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు.

“ఆండాళ్ళుగారూ... ఇక ఈ పూటకు ఆపేద్దామండీ... చీకటి పడుతోందికదా. నేను బయల్దేరతా” సుబ్బలక్ష్మి.

“భలేవారే... ఎక్కడికెళ్తారు? ఈపూట మీరు మా అతిథి దేవులు... మా విందారగించిగానీ వెళ్ళరు. నా చేతివంట రుచి చూడరూ?” అంది ఆండాళ్ళు.

“అరె... ఇప్పుడా? వద్దండీ... మరోసారి నేనిలా కొన్నాళ్ళు మిమ్మల్ని విసిగిస్తూనే ఉంటానుగా!”

“నథింగ్ డూయింగ్... ఈరోజు మీరు మా ఇంట్లో భోజనం చేసిగానీ వెళ్ళరు. ఈ సాయంత్రం మీరు వస్తున్నారని, మధ్యాహ్నం మావారు చెప్పగానే... అప్పుడే డిసైడ్ చేసేసాను. ప్రివరేషన్స్ కూడా అయిపోయాయి. ఒక్క అన్నం మాత్రం వండాలి. మీరు మొహం కాళ్ళూ కడుక్కొచ్చేటప్పటికీ ఆయిపోతుంది. ఇంకొక్క అరగంట నేర్చుకుని వెళ్దాం”

“సుబ్బలక్ష్మిగారూ... మా ఆవిడ ఆజ్ఞ జారీ చేసిందంటే అది నూటికి నూటయ్యై శాతం అమలు జరిగి తీరాల్సిందే! ఆ...డాలూ...” (అప్పుడప్పుడూ ఇలా పార్ట్ కట్ లో పిలుస్తుంటాళ్ళెండి మన సుబ్బారావు)

అదేవిషయం... 'డా' 'కత్తి' అని...

ఎంచక్కా 'డా' అనో 'కత్తి' అనో అనొచ్చుగా అనేగా మీ సలహా!

వాళ్ళావిడండీ... ఆయనిష్టం... ఎల్లా కావాలంటే అల్లా పిల్చుకుంటాడు... మధ్యలో మనకెందుకు ఉచిత సలహాలిచ్చే ఉద్యోగం?

అ... ఎక్కడున్నాం... "ఆ..డా..డా... ఈ రెండు హేండిల్స్ ఇలా పట్టుకోవాలి. ఇది బ్రేకు" అని చెప్పుకున్నాం కదా. "ఇక్కడ ఏక్స్లెటర్ ఉంటుంది. ఇదిగో ఇక్కడ కిక్ ఇలా ఇవ్వాలి."

"అరె... స్టార్టయిందీ... సుబ్బలక్ష్మి గారూ... మనకొచ్చేసిందీ... ఇక మీరు వెళ్ళి పోయేమూడల్ నుండి బయట పడండి. మొదటిరోజునే డ్రైవింగ్ వచ్చేసిందని రికార్డు బద్దలు కొట్టేద్దాం. ఆ... సుబ్బా (ప్రేమెక్కువై నప్పుడు ఆండాళ్ళు వాళ్ళాయన్ని అలా పిలుస్తుంది?) అసలంత వరకూ ఎవరైనా బద్దలు కొట్టేరంటావా?"

'విరగ్గట్టి ముక్కలు చేసుంటారు.' స్వగతంలో అననుకుని, పైకి నవ్వుతూ "అబ్బే... అసలంతవరకూ రికార్డు స్పష్టించందే... ఇప్పుడు మీరు చేసేదే ప్రపంచ రికార్డు క్షూర్పుంటుంది. ఇంక చాన్సిబద్దలు చేయడానికి ఎవడికెన్ని గుండెలుండాలి?"

"యూ... స్టార్ట్ బుగ్గమీద ఒక్కపోటు పొడిచి "నువ్వలా అంటుంటే నాకావేశ మొచ్చేస్తోంది... ఏవండీ... సుబ్బలక్ష్మిగారూ... ఊ... స్టార్ట్ చేయండి. ఆ... ఆ... అద్దీ..."

"వెరీగుడ్... ఇప్పుడు సీటు మీద కూర్చోండి... ఆ... ఇదిగో ఇది కొద్దిగా లూజ్ చేయండి..." సుబ్బారావు.

"పడిపోతాడమోనండీ... ఆపే సెయ్యండి నేను దిగేస్తా" - సుబ్బలక్ష్మి.

"ఏం పడరు... భయపడకండి" - సుబ్బారావు.

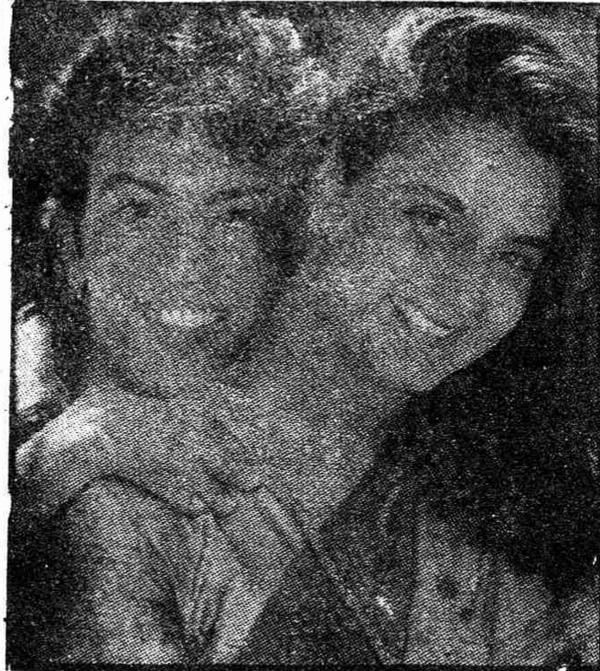
"వద్దండీ... నేను దిగేస్తా. ఆండాళ్ళు గారూ, మీరెక్కండీ"

దిగేసింది సుబ్బలక్ష్మి.

"ఆ... నువ్వూ కూర్చో డా... ఈ వెనకసీటుమీద కూర్చుని పట్టుకుంటా. ఆ... అద్దీ... ఊ... కొద్దిగా రెయిజ్ చెయ్యి."

"ఆ... వచ్చేసిందీ... టా.. టా... సుబ్బలక్ష్మి గారూ"

సుబ్బలక్ష్మికి ఇంకా కొత్తగానే ఉంది...

ఫరా కాపురం!

హైదరాబాద్ లో పుట్టి పెరిగిన హిందీ తార ఫరా... డారాసింగ్ కొడుకు విందూ (వీరేంద్ర)ని పెళ్ళి చేసుకున్న సంగతి అందరికీ తెలుసు.

తాజాగా వచ్చిన వార్తేంటంటే విందూని విడిచి ఫరా వేరేగా ఉంటోందిట.

అయితే ఈ విషయంలో ఫరా చెప్పే వేమిటంటే... 'విందూకి జీవితం అంటే బొత్తిగా సీరియస్ నెస్ లేదు. బాధ్యతలు తేలివు. అందుకే అతనికి కాస్త తెలిసిరావాలనే మా మావగారూ... నేనూ ఆలోచించి ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నాం' అని అంటోంది ఫరా.

మౌర్య

ఒక విధంగా ఉత్సాహంగా, మరో విధంగా బిడియంగా. తనే సోషల్ గా ఉంటుందనుకుంటే తనకంటే వెయ్యమడాలు ఎడ్వాన్సుడు ఈ ఆండాళ్ళు, సుబ్బలక్ష్మి ఆలోచనలో ఉండగానే ఆండాళ్ళు శ్రీవారి తోడుగా ఒకరౌండ్ కొట్టేసి వచ్చింది.

"వచ్చింది... సుబ్బలక్ష్మిగారూ... మనకి స్కూటరు నడపడం వచ్చేసింది. రేపు మీకూ వచ్చేస్తుంది... ఔనా శ్రీవారూ... కాదు కాదు... గురువు గారూ?"

"ఊ... ఊ... గురు దక్షిణ చెల్లించాలి"

"ఓ... తప్పకుండా... కానీ ఏకలవ్యుడిలా కాదు సుమా! ఇప్పటికే ఆ గురుదక్షిణ అనే పదం మలినమైపోయింది." హుంకరించింది ఆండాళ్ళు.

'హమ్మో... ఆవలించకుండానే పేగుల్లెక్కట్టే నైపుణ్యాన్ని భగవంతుడు ఈ లేడీస్ కే ఇచ్చాడు.

అసలు ఒక్కటేమిటి... అన్నీ తరుణుల పరంచేసి, అజ్ఞానాన్నీ, అవేశాన్నీ మాత్రం మాకు ఆస్తిగా ఇచ్చాడు. అదే పరమానందంగా... ఇగ్నోరెన్సే బ్లస్ కదా... అనుభవిస్తూ వీలున్నప్పుడల్లా ప్రదర్శించుకొంటున్నాం చ...చ."

"హల్లో శ్రీవారూ, భోజనానికి రావచ్చు" శ్రీమతికేకతో ఉలిక్కిపడి, తలపులకు తాత్కాలికంగా గుడ్ బై చెప్పి, స్కూటరు పక్కకు పెట్టి, లోపలికి పరిగెత్తాడు సుబ్బారావు.

హాట్ పేక్ లో పెట్టిన పదార్థాలన్నింటినీ వేడి వేడిగా వడ్డించింది ఆండాళ్ళు. మామిడికాయవప్పు, బెండకాయ వేపుడు, అలూకూర్కా, గోంగూర పచ్చడి, రసం, ఆమ్లెట్లు, అప్పడాలు, గడ్డపెరుగు!

అన్నీ ఒకదానితో ఒకటి పోటీపడేవే, ఆండాళ్ళు చేతిలో మరింత రుచిని సంతరించు కున్నాయ్.

గురు గ్రహాన్ని తాకిన ఘామేకర్ లేవీ తోకచుక్కలా ముగ్గురూ భోజన పదార్థాల్ని తాకడం మొదలుపెట్టారు.

"అన్నదాతా సుఖీభవ! అద్భుతం... మార్వలెస్. నలుడూ,, భీముడు నెత్తిమీద చెంగేసుకుని హేండ్స్ హెడ్స్ డౌన్ చేయాల్సిందే! మీ విందు ఇంత పసండుగా ఉంటుందని సుబ్బారావుగారు మాటమాత్రం అనుంటే రోజూ మీకు అతిధివైపోదునే"

మి సైప్ పోయిన రోజుల్ని గురించి బాధపడి పోతూ హోస్ట్ ను ఆకాశానికి హోయిస్ట్ చేసేసింది సుబ్బలక్ష్మి.

"మా ఆండాళ్ళు వంట అదరహో నండీ..."

"కానీ... మావారు వర్తి బెదరహో కదండీ!

"ఏదో మీ అంతట మీరు ఫలకరించారు కాబట్టి ఇంతదాకా వచ్చిందికానీ... తానుగా మాత్రం... ఎబ్బే... కానీ... ఒకసంగతండీ.. మీరంటే మా వారికి బోలెడంత అప్రిషియేషను... అంతే

భయమూనూ! ఎప్పుడూ మీ గురించే చెప్తుంటారు... మీరు గలగలా గోదారిలా మాట్లాడతారని, పకపకా గంగలా నవ్వుతారని...'

అండాళ్ళు చెప్తుండగానే, పకపకా నవ్వేసింది సుబ్బలక్ష్మి.

“అంతేనా గయ్యాళి గంగననీ, వరద గోదారిని అనలేదా?”

“ఊ...ఊ... నాటి నారీమణులు కత్తిదూస్తే, నేడు మీరు కలం గీస్తారని కూడా”

“అయితే ఇంకేం... అన్నీ చెప్పేసినట్టే”

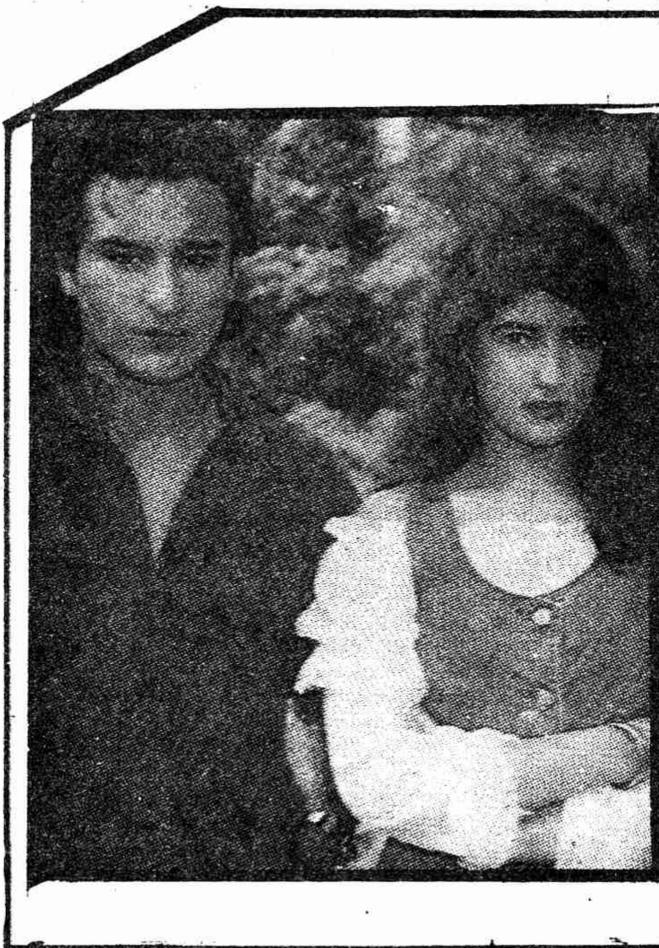
“నాకూ మిమ్మల్ని చూడాలని బోలెడంత ఉబలాటముండేది... ఈయనతోవేస్తే, నేనే వచ్చి పరిచయం చేస్తావాలనుకున్నాను... రోగి కోరిందే వైద్యుడు ఇచ్చాడన్నట్టు... ఈరోజిలా మీ దర్శనభాగ్యమైంది.”

“అబ్బో... నా వెనక ఇంత గూఢచారి నిఘా ఉందని నాకు తెలియదండీ” నవ్వులు గుబాళించాయి.

ఆశించని, అనుకోని ఆత్మీయతకు ఉప్పొంగిపోయింది సుబ్బలక్ష్మి. తన ఉదారమే కాదు హృదయంకూడా అనందంతో నిండిపోయింది. మాటల్లో ఉండగానే కాలనియంత తన కొరడాను ఝుళిపించాడు... తొమ్మిదిసార్లు!

“అమ్మో... తొమ్మిదైపోయింది. సమయమే తెలియలేదు... ఇక వెళ్తానండీ” లేచింది సుబ్బలక్ష్మి.

“భలేవారే... ఇంత రాత్రి ఒక్కరే

పిల్ల జంట

గతంలో రాజేష్ ఖన్నా... షర్మిలా టాగుర్ జంటగా అనేక చిత్రాల్లో నటించారు. ఇప్పుడు వాళ్ళ పిల్లలు జంటగా నటిస్తున్నారు.

షర్మిలా కొడుకు సైఫ్ అలీ ఖాన్ రాజేష్ ఖన్నాకూతురు ట్వీంకిల్ జంటగా వహలజ్ నిహలానీ ఓ సినిమా తీస్తున్నాడు.

ట్వీంకిల్... సైఫ్ కలిసి నటించారు అని అనుకున్న వాళ్ళంతా ఈ వార్త విని ఆశ్చర్యపడడంలో వింత లేదు.

మౌర్య

వెళ్తారా? ఈయన దింపుతారేండి... ఏవండీ...”

“ఇంకానయం.. ఇప్పటికే మీకూ, సుబ్బారావుగారికీ బోలెడంత కష్టం కలిగించాను. చేసినదానికే బోలెడన్ని థంక్స్ చెప్పుకోవాలి.”

“మీకూ, మాకూ మధ్య ఆ థంక్స్ వంటి అడ్డుగోడలు పెట్టకండి. మీకిక్కడ రిక్షాలు దొరకవ్. ఏమండోయ్... ఆ బండి తీయండి... సుబ్బలక్ష్మిగార్ని ఇంటిదగ్గర దింపిరండి. వాళ్ళిల్లా చూసినట్టవుతుంది... రేపెప్పుడైనా మనం వెళ్ళొచ్చు. “ఇక ఆ ఆజ్ఞకు తిరుగులేదు.

సుబ్బారావు ఏదలో దడమొదలైంది.

అయ్యో... పరస్తీని నా స్కూటరు మీద.. నా వెనుక కూర్చోబెట్టుకోవడమే... ఇక బండి నడపగలనా... అయ్యో... గుండెలో వణుకుతో ఏకీడెంచెతే?

ఈ ఆడాళ్ళిద్దరూ నన్నిలా కీలు బొమ్మని చేసి ఆడిస్తున్నారే! అసలు... నా ఇష్టాఇష్టాలతో వీళ్ళకు పనిలేదా?

ఆ అమ్మాయి పనితనం, వ్యక్తిత్వం, మాటతీరు చూచి ముచ్చట వడ్డాను... అభిమానించాను... ఇప్పుడనవసరంగా దగ్గరైతే... అమ్మో... అదుపులో ఉండగలనా?

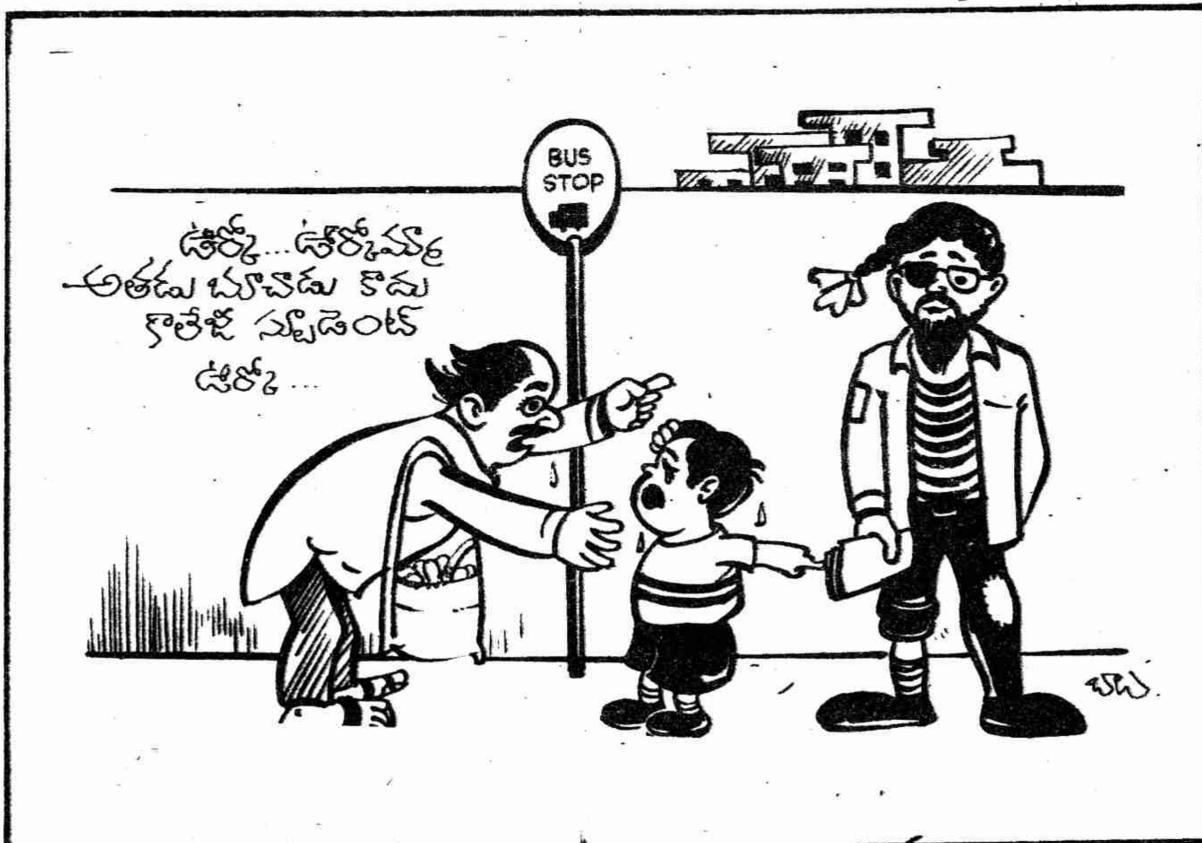
మగవాడు వర్తి బలహీనఘటమని ఈ బండరాళ్ళకు (అంటే ‘ఆడాళ్ళు’ అని మనవాడర్థం లెండి) తెలియదు.

వాళ్ళకే ఫీలింగ్సు, ఏడ్చి చావవుగా. కట్టుకున్నవాడే దైవం... మిగతా వాళ్ళంతా దయ్యాలు అనుకుంటారు. కాని... మా మగజాతికేమో అందని వళ్ళే తీయన... అందినవన్నీ పుల్లన.

“ఎంతసేపూ ఆ బండి తీసేది?” అండాళ్ళు గద్దింపుతో స్వగతానికి స్వస్తిపలికి తడబడే తనువూ, మనసుల్లో బండి స్టార్ట్ చేసాడు సుబ్రావ్.

ఆడవాళ్ళ టాటాలూ, గుడ్డవెట్లూ గాల్లో కల్పిపోయాయి. తనూ గాల్లోనే తేలిపోతున్నాడు.

‘సుబ్బలక్ష్మి చెయ్యి భుజంమీద’

నడుంమీదో పడుతుంది... అమాంతం... ఆశించినవేవీ జరగలేదు.

“అ...అ... ఇటండి... ఈ రైట్ కు...”

“అ... అదిగోండి... ఆ లైట్ పోల్ దగ్గర, లెఫ్ట్ కి...”

“అ... ఆ పెద్దగేట్ నండి.”

“అ... స్టా చేయండి... ఆపండి...”

“అదిగోండి... ఆ పక్క పార్క్ నే మాది... చాలా... చాలా... థేంక్ డీ.. ఆండాళ్ళు గారికి నా హృదయపూర్వక ధన్యవాదాలు చెప్పండి... ప్లీజ్... గుడ్ నైట్ డీ...”

లోపలికెళ్ళి నవ్వుతూ గేటువేసి టాటా చెప్తాంది... చీ...చీ... మర్యాదకన్నా లోపలికి రండని పిలిచింది... అసలీ ఆడాళ్ళకి మర్యాదలు కూడా తెల్సా... హయ్యో కోపం, నిరాశ ముప్పిరిగొనగా బండికి ఒక్క కిక్కిచ్చి, టాప్ గేర్లో దూసుకు పోయాడు సుబ్బారావు.

“అరే... అప్పుడే వచ్చేశారు?” నవ్వుతూ తలుపు తీసింది ఆండాళ్ళు.

‘అబ్బే... అక్కడే ఉండిపోదా వను కున్నా’ మనస్సులోనే అరుచుకొని లోపలికెళ్ళాడు. కాని...

అప్పట్నుండే నిద్రాదేవి ఒడిలో సర్వం మరచేవరకూ, ఆండాళ్ళు సుబ్బలక్ష్మి దండకమే పతిస్తూ, తనచేతకూడా వల్లింపచేస్తూ ఏ సుబ్బలక్ష్మిని తన మనస్సులోనుండి చేరిపెయ్యాలను కున్నాడో, ఆ సుబ్బలక్ష్మినే తన మనస్సు, హృదయం నిండా నింపి, కుక్క, తాను మాత్రం హాయిగా పవ్వళించింది ఆండాళ్ళు!

ఇక... తనను నిద్రాదేవి కరుణించేనా?

★ ★ ★

“ఏవండోయ్... లెండి.. లెండి.. నాకు బాగా నిద్ర పట్టేసింది. మెళకువే రాలేదు... ఎనిమిదైపోయింది. అన్నట్టు... మళ్ళీ ఎప్పుడు కల్చుకోవాలో రాత్రి సుబ్బలక్ష్మి గారితో చెప్పనే లేదు. అసలే మొహమాటస్థురాలు. పాపం... నే వెళ్ళి సాయంత్రం రమ్మని చెప్పాస్తాను... ఇదిగో... కాఫీ కూడా కలపలేదు... ఇంతవరకూ డ్రైవింగ్ ప్రాక్టీస్ చేసానైండి... మీరు కాఫీ కలుపుకు తాగి, కుక్కర్ కూడా పెట్టేయండి... ఒక గిన్నెలో.. బియ్యం, ఒక గిన్నెలో పప్పు, మరో దాంట్ల పులుసు... ఇదిగో... స్కూటరు నేనేసికెట్టున్నా...”

మాధురీ క్రేజ్

సినిమాలంటే జనంలో వున్న క్రేజ్ సంగతి తెలియంది కాదు. సినిమా తారల గురించి వేరే చెప్పేదేమీ లేదు. ఏదైనా సినిమా హిట్ అయితే ఆ సినిమా పేరు మీద రకరకాల వస్తువులు రావడం కూడా మామూలే!

ఇలా తారలకుండే పాపులారిటీని దృష్టిలో పెట్టుకునే కాబోలు మాధురీ దీక్షిత్ పేరిట ఒక ఫెర్ఫ్యూమ్ మార్కెట్లోకి రాబోతోంది.

అసలే ‘హమ్ ఆప్ కే హై కాన్’ సూపర్ హిట్ కావడంతో సంతోషంతో ఉక్కిరి బిక్కిరవుతోన్న మాధురీ ఈ సంగతి తెలిశాక మరింత సంబరపడదా! -మౌర్య.

ఒకవేళ మీకు లేటెస్ట నడిచెళ్ళి పొండాఫీసుకి... వస్తా” సుబ్బారావుకి నిద్రమత్తు, కలలమత్తు, పూర్తిగా విడిపోయింది...

కళ్ళముందు ఏవేవో దృశ్యాలు...

ఆండాళ్ళు, సుబ్బలక్ష్మి తన స్కూటరు మీద జల్సాగా హుషారుగా సినిమాలకు షికార్లకు వెళ్ళిపోతున్నారు. కూరగాయలకీ పచారీ కొట్టుకూ స్కూటరుమీదే... పిక్కినిక్కులకీ మీటింగులకీ షాపింగులకీ, శ్రాద్ధాలకీ, స్కూటరుమీదే?

తాను మాత్రం జిడ్డోడుతూ, వంటింట్లో వంటచేసి పెద్దూ, ఆఫీసుకు లేటుగా, కాళ్ళిడ్డు కుంటూ, ఉసూరుమంటూ వెళ్ళి, అందరి ముందూ బాసుతో తిట్లు తింటుంటే, సుబ్బలక్ష్మి నవ్వుతూ, విలాసంగా, “సారీరావుగారూ,

ఆండాళ్ళు ‘పతిపూజావ్రతం’ చేయడానికి ప్రూట్లు కావాలంటే...”

‘పూజ... హ్ హ్ హ్... పతిపూజ... ఓ

హా హా హా...’

★ ★ ★

‘చీ...చీ... వెధవ బండి... ఎందుక్కొన్నాను? కొన్నానుపో... ఎందుకెక్కాను? ఎక్కానుపో... ఎందుకందరికీ పార్టీ ఇచ్చాను? ఇచ్చానుపో... ఎందుకు సుబ్బలక్ష్మిని ఆహ్వానించాను? నింపానుపో... ఎందుకీ ఆండాళ్ళుకు నేర్పించాను? నేరకపోయి... నే...ర...క...పో...యి నేర్పిస్తినే!?’

సుబ్బారావు చేతులు, నెత్తిమీద ఉన్న... అందమైన జుట్టును తెగ పీకెస్తున్నాయ్!

★ ★ ★

